

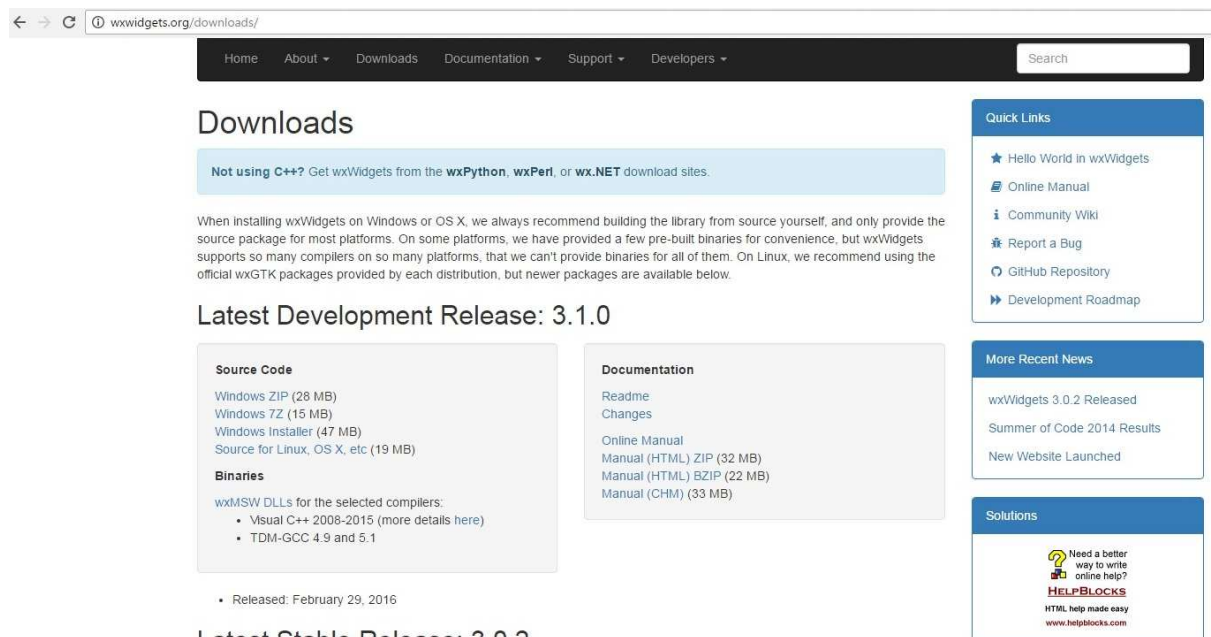
Instrukcja 4
Programowanie obiektowe 1
Część A
Instalacja biblioteki klas WxWidgets

1. Wprowadzenie do aplikacji graficznych z wykorzystaniem WxWidgets

WxWidgets stanowi bibliotekę klas *C++*, która umożliwia tworzenie aplikacji okienkowych zarówno w systemie *Windows*, *Linux*, jak i *MacOS*. Ponieważ biblioteka *wxWidgets* wykorzystuje elementy graficzne środowiska, w którym tworzony jest program, użytkownik może obserwować postępy działania aplikacji. Poza tym, niewątpliwą zaletą jest możliwość przeniesienia programu na inną platformę bez konieczności nadmiernych modyfikacji kodu. Ponieważ biblioteka na chwilę obecną jest rozpowszechniana na licencji zbliżonej do *LGPL*, można z niej bezpłatnie korzystać również do celów komercyjnych.

Z biblioteki *wxWidgets* można z powodzeniem korzystać w zintegrowanym środowisku programistycznym *Code Blocks*. Po pobraniu *IDE* ze strony: <http://www.codeblocks.org/downloads> (dla najnowszej wersji: <https://sourceforge.net/projects/codeblocks/files/Binaries/16.01/Windows/codeblocks-16.01mingw-setup.exe/download>) oraz rozpoczęciu procesu instalacji, program zostanie automatycznie zainstalowany w katalogu domyślnym: *C:\Program Files\CodeBlocks* (dla systemów 32-bitowych) lub *C:\Program Files (x86)\CodeBlocks* (dla systemu *Windows* 64-bitowego). Do zmiennej środowiskowej *Path* należy dołączyć ścieżkę dostępu do katalogu kompilatora *MingW*, która umożliwi korzystanie z narzędzi kompilatora *MingW* z poziomu wiersza poleceń. W tym celu należy kliknąć na: *Panel sterowania\System i zabezpieczenia\System* lub alternatywnie wybierając ikonę *Komputer*, kliknąć na prawy przycisk myszki, wybrać *Właściwości*, następnie *Zaawansowane Ustawienia Systemu*, kliknąć na przycisk *Zmienne Środowiskowe*, po czym wyszukać i wybrać do edycji zmienną o nazwie *Path*. W przypadku standardowej instalacji w systemie *Windows* 64-bitowym podana wyżej ścieżka dana jest następująco: *C:\Program Files (x86)\CodeBlocks\MinGW\bin*. Po jej dopisaniu oraz zatwierdzeniu operacji przyciskiem *OK*, należy zamknąć applet *System*.

W przypadku poprawnego zainstalowania środowiska *Code Blocks*, w następnej kolejności należy zainstalować bibliotekę *wxWidgets*. W tym celu należy pobrać pliki źródłowe biblioteki ze strony: <http://www.wxwidgets.org/downloads/> (Rys. 1)

Rys. 1. Różne wersje bibliotek WxWidgets

Po ukończeniu procesu pobierania wybranej biblioteki np. wersji *3.1.0.1* oraz jej instalacji, katalog *C:\wxWidgets-3.1.0* będzie zawierał niezbędne pliki źródłowe, które muszą zostać skompilowane. Poprzez uprzednie dodanie do zmiennej środowiskowej *Path* ścieżki dostępu do kompilatora *MingW*, czynność ta jest możliwa do realizacji z poziomu wiersza poleceń.

W tym celu, dla danej instalacji, należy w wierszu poleceń wprowadzić następujące dane:

1. `cd C:\wxWidgets-3.1.0\build\msw`
2. `mingw32-make -f makefile.gcc clean`
3. `mingw32-make -f makefile.gcc BUILD=debug SHARED=0 MONOLITHIC=1 UNICODE=1`
4. `mingw32-make -f makefile.gcc BUILD=release SHARED=0 MONOLITHIC=1 UNICODE=1`

Wybrano następujące, przykładowe opcje kompilacji:

BUILD=release – określono wersję biblioteki *release*, która nie posiada danych użytecznych podczas *debugowania* (dzięki temu czas kompilacji będzie krótszy);

SHARED=0 – wybrano opcję dołączania plików bibliotecznych do programu wynikowego (tworzony będzie pojedynczy plik wykonawczy). Alternatywny wybór

wersji *SHARED=1* umożliwia tworzenie biblioteki dynamicznej *dll*, wykorzystywanej podczas działania programu. Wówczas program będzie krótszy lecz odbędzie się to kosztem konieczności dołączania do programu biblioteki;

MONOLITHIC=1 – elementy będą dołączane tylko do jednego pliku bibliotecznego;

UNICODE=1 – wybrano kodowanie znaków *Unicode*, stanowiące standard dla systemu operacyjnego *Windows*.

Należy zauważyć, że pełny proces kompilacji może trwać nawet kilkadziesiąt minut. Po jego zakończeniu, wszystkie pliki potrzebne do tworzenia aplikacji z wykorzystaniem biblioteki *wxWidgets* będą dostępne dla użytkownika środowiska *IDE*.

2. Struktura aplikacji

Każda aplikacja korzystająca z biblioteki *wxWidgets* składa się z kilku podstawowych elementów. Oprócz klasy aplikacji, są to: klasy okien (w tym okien dialogowych), klasy kontrolek i innych elementów aplikacji oraz tabele zdarzeń, których celem jest przyporządkowanie obsługi zdarzeniom funkcji. Pisząc program w pierwszej kolejności należy zadeklarować klasę reprezentującą aplikację, która dziedziczy po klasie *wxApp*, później zaś klasy okien oraz kontrolek. Program nie będzie zawierał funkcji *main()*, charakterystycznej dla programów napisanych w języku C++. Funkcja ta zawarta jest w makrze *IMPLEMENT_APP*, w którym nazwa klasy aplikacji stanowi parametr makra. Podczas uruchamiania programu w pierwszej kolejności tworzony jest obiekt klasy aplikacji, potem wykonywana jest metoda *OnInit()* klasy aplikacji, którą przeciąża się poprzez wprowadzenie kodu utworzenia okna głównego oraz niezbędnych kontrolek.

Zgodnie z powyższym każda aplikacja wykorzystująca bibliotekę *wxWidgets* zawiera:

- dyrektywy dołączenia plików nagłówkowych;
- definicję klasy aplikacji, która dziedziczy po klasie *wxApp*;
- wywołanie makra *IMPLEMENT_APP*;
- definicję przeciążonej metody *OnInit()*.

Instrukcja 4

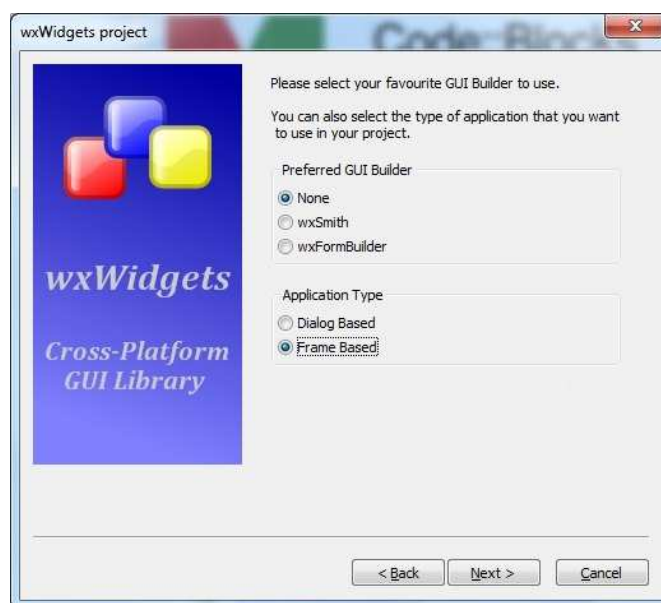
Programowanie obiektowe 1

Część B

Tworzenie graficznego interfejsu użytkownika (GUI)

1. Wprowadzenie

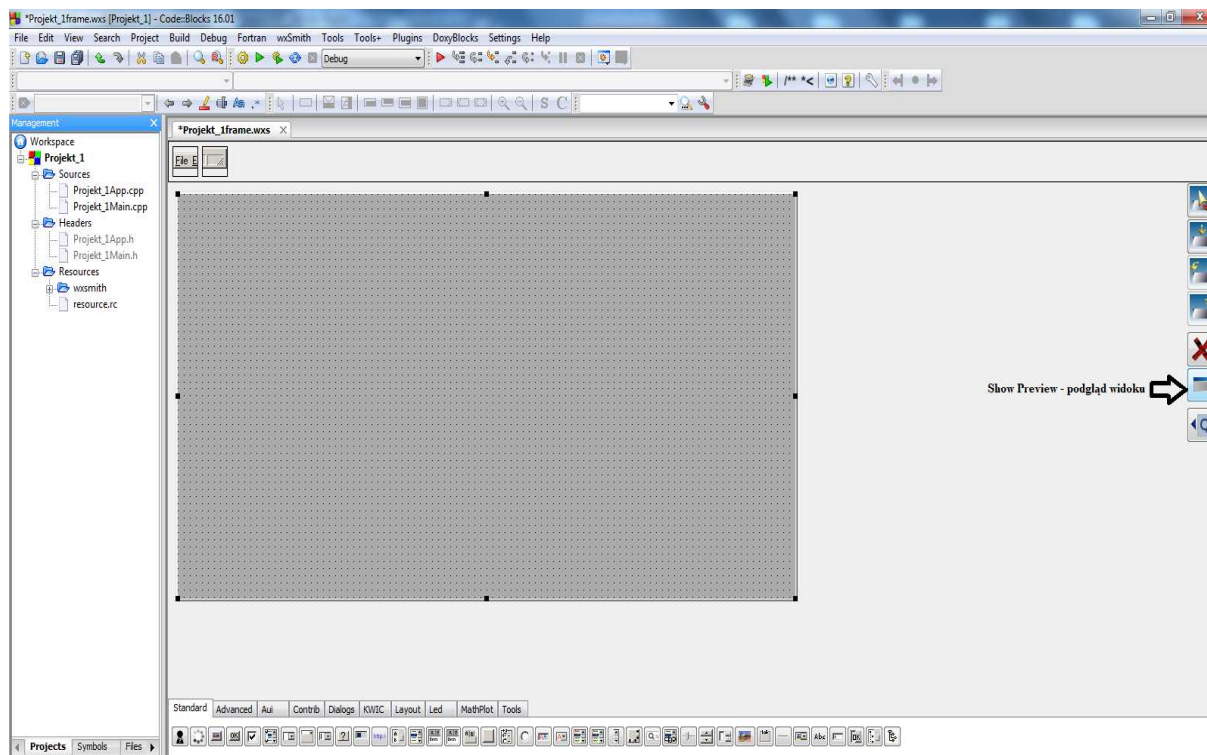
Dotychczas we wszystkich przykładach kod aplikacji umiejscowiony był w jednym pliku źródłowym. Podobnie, jak w wielu innych środowiskach programistycznych, również *Code Blocks* ułatwia programiście tworzenie zaawansowanych aplikacji. W przypadku bardziej rozbudowanych programów użytkownik może wybrać projekty typu: *wxWidgets Dialog Based* oraz *wxWidgets Frame Based* (w projektach tych aplikacja jest wyraźnie podzielona na kilka plików)¹.

Rys. 1. Różne typy projektów *wxWidgets*

Korzyścią w obu przypadkach jest automatyczne generowanie przez środowisko komponentów niezbędnych do budowy aplikacji *wxWidgets* (przyciski, pola tekstowe, listy rozwijalne). Oprócz kontrolki użytkownik ma do dyspozycji również tabele zdarzeń, pola wyboru, przyciski opcji i wiele innych. Dodatkowym ułatwieniem jest możliwość podglądu widoku budowanej aplikacji (*Show Preview*), dostępna z poziomu panelu komponentów aplikacji (użytkownik może na bieżąco obserwować postępy działania aplikacji).

¹ Ponieważ projekty typu: *wxWidgets Dialog Based* oraz *wxWidgets Frame Based* zawierają kilka plików, drzewo projektu będzie zawierało ich nazwy plików.

Rys. 2. Piktogram *Show Preview* do podglądu widoku aktualnie tworzonego projektu

Analizując kody źródłowe wielu aplikacji można zauważyć, że metody klas *wxWidgets* (dotyczy to zwłaszcza konstruktorów) często posiadają podobne parametry. Najważniejsze z nich to:

Id – stanowi identyfikator tworzonego obiektu (dla konstruktora);

parent – stanowi identyfikator obiektu np. okna będącego nadrzędnym w stosunku do tworzonego obiektu;

size – określa wymiary okna w punktach;

pos – określa współrzędne lewego górnego okna obiektu w stosunku do obiektu nadrzędnego;

style – opisuje wygląd oraz zachowanie danego obiektu;

name – nazwa okna wyrażona jako łańcuch znakowy.

Jednym z podstawowych elementów każdej biblioteki służącej do tworzenia graficznego interfejsu użytkownika (*ang. GUI*) są zestawy komponentów (*ang. components*) nazywanych też kontrolkami (*ang. controls*). Biblioteka *wxWidgets* również posiada taki zestaw predefiniowanych kontrolerek umożliwiających w przystępny sposób budowanie graficznego interfejsu użytkownika. Komponenty dostępne w bibliotece *wxWidgets* można podzielić na dwa rodzaje:

- niestatyczne komponenty/kontrolki (*ang. non static controls*),
- statyczne komponenty/kontrolki (*ang. static controls*).

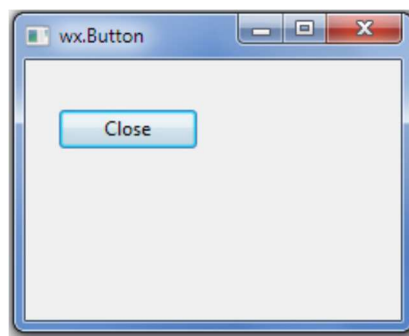
Różnica pomiędzy tymi dwoma rodzajami komponentów polega na różnej obsłudze zdarzeń (*ang. events*) oraz docelowym przeznaczeniu. Niestatyczne komponenty pozwalają na interakcję z użytkownikiem poprzez obsługę zdarzeń generowanych przez użytkownika. Natomiast komponenty statyczne służą jedynie do prezentacji określonych danych.

Programowanie interfejsu graficznego użytkownika polega na odpowiednim doborze oraz ułożeniu kontrolki na oknie roboczym, oknie dialogowym lub panelu i odpowiednim ich oprogramowaniu poprzez dodanie obsługi zdarzeń generowanych przez użytkownika z wykorzystaniem urządzeń wejściowych tj. myszy, klawiatury, joysticka itd.

1.1 Niestatyczne komponenty

Niestatyczne komponenty/kontrolki pozwalają na interakcję z użytkownikiem poprzez obsługę zdarzeń generowanych z wykorzystaniem urządzeń wejściowych np. myszy lub klawiatury. Poniżej została przedstawiona lista dostępnych komponentów niestatycznych w bibliotece *wxWidgets*. Ze względu na dużą liczbę tych komponentów omówione zostaną jedynie wybrane kontrolki. Więcej informacji o komponentach/kontrolkach można znaleźć w dokumentacji biblioteki. Listę komponentów zamieszczono poniżej:

wxButton, *wxBitmapButton*, *wxComboBox*, *wxCheckBox*, *wxListBox*, *wxCheckListBox*,
wxRadioBox, *wxRadioButton*, *wxScrollBar*, *wxSpinButton*, *wxSpinCtrl*, *wxSlider*,
wxTextCtrl, *wxToggleButton*

wxButton jest to jeden z podstawowych komponentów, najczęściej wykorzystywany w przypadku graficznego interfejsu użytkownika. Jak sama nazwa wskazuje, kontrolka ta opisuje przycisk, którego podstawową funkcjonalnością jest reagowanie na kliknięcie

kursorem myszy lub klawiszem klawiatury na dany komponent. Komponent ten może być umieszczony na innym elemencie, jak np. okno, okno dialogowe lub panel.

```
#include "wx/button.h"

wxButton* button = new wxButton(panel, wxID_OK, wxT("OK"),
wxPoint(10, 10), wxDefaultSize);
```

Konstruktor klasy *wxButton* przyjmuje kilka parametrów m.in. wskaźnik na okno/panel rodzica, na którym ma być umieszczony przycisk, rodzaj przycisku tzw. *id przycisku*, tekst umieszczony na przycisku (*ang. text label*), położenie przycisku oraz jego rozmiar. Biblioteka *wxWidgets* dostarcza szereg predefiniowanych rodzajów przycisków, które opisane są za pomocą stałych rozpoczynających się od *wxID_* np. *wxID_ADD*, *wxID_APPLY*, *wxID_BOLD*, *wxID_CANCEL*, *wxID_CLEAR*, *wxID_CLOSE*, *wxID_COPY*, *wxID_CUT*, *wxID_DELETE*, *wxID_FIND*, *wxID_REPLACE* itp. (więcej można znaleźć w dokumentacji biblioteki). Z każdym predefiniowanym rodzajem przycisku powiązany jest również określony tekst umieszczany na przycisku.

Konstruktor klasy *wxButton* pozwala na określenie stylu przycisku. Podobnie jak w przypadku rodzaju przycisku, w bibliotece *wxWidgets* mamy szereg predefiniowanych stałych określających styl przycisku rozpoczynających się od *wxBU_* np. *wxBU_LEFT*, *wxBU_TOP*, *wxBU_RIGHT*, *wxBU_BOTTOM*, *wxBU_EXACTFIT*, *wxNO_BORDER*.

wxCheckBox jest to komponent posiadający dwa stany (włączenia/wyłączenia), które odzwierciedlone są na komponencie za pomocą znacznika *tick* lub *krzyżyka*. Może posiadać również tekst (*ang. text label*) umieszczony z lewej lub prawej strony komponentu.

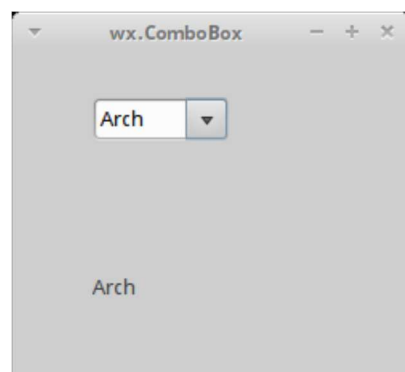
```
#include "wx/checkbox.h"

wxCheckBox* checkbox = new wxCheckBox(panel, ID_CHECKBOX,
wxT("&Check me"), wxDefaultPosition, wxDefaultSize);

checkbox->SetValue(true);
```

Konstruktor klasy *wxCheckBox* przyjmuje kilka parametrów m.in. wskaźnik na okno/panel rodzica, na którym ma być umieszczony komponent, identyfikator komponentu, tekst umieszczony obok komponentu (*ang. text label*), położenie komponentu oraz jego rozmiar.

Ponadto konstruktor klasy *wxCheckBox* pozwala na określenie stylu komponentu. W bibliotece *wxWidgets* mamy szereg predefiniowanych stałych określających styl komponentu rozpoczynających się od *wxCHK_* np *wxCHK_2STATE*, *wxCHK_3STATE*, *wxCHK_ALLOW_3RD_STATE_FOR_USER*, *wxALIGN_RIGHT*.

wxComboBox jest to komponent tzw. *listy wyboru*, który umożliwia w rozwijanej liście zaprezentowanie różnych opcji wyboru. Wszystkie opcje w początkowej fazie działania komponentu są ukryte przed użytkownikiem. Kliknięcie przez użytkownika przyciskiem myszy na ikonę strzałki po prawej stronie komponentu spowoduje rozwinięcie listy wyboru.

```
#include "wx/combobox.h"

wxArrayString strings;
strings.Add(wxT("Apple"));
strings.Add(wxT("Orange"));
strings.Add(wxT("Pear"));
strings.Add(wxT("Grapefruit"));

wxComboBox* combo = new wxComboBox(panel, ID_COMBOBOX,
wxT("Apple"), wxDefaultPosition, wxDefaultSize,
strings, wxCB_DROPDOWN);
```

Konstruktor klasy *wxComboBox* przyjmuje kilka parametrów m.in. wskaźnik na okno/panel rodzica, na którym ma być umieszczony komponent, identyfikator komponentu, początkową opcję wyboru, położenie komponentu oraz jego rozmiar.

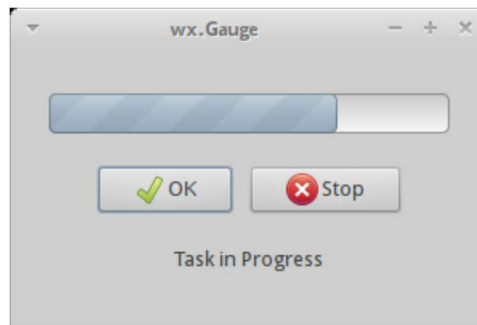
Ponadto konstruktor klasy *wxComboBox* pozwala na określenie stylu komponentu. W bibliotece *wxWidgets* mamy szereg predefiniowanych stałych określających styl komponentu rozpoczynających się od *wxCB_* np *wxCB_SIMPLE*, *wxCB_DROPDOWN*, *wxCB_READONLY*, *wxCB_SORT*.

Analogicznie do przedstawionych powyżej wybranych komponentów tworzone są inne niestacyjne kontrolki dostępne w bibliotece *wxWidgets*, więcej informacji na ten temat można odnaleźć w dokumentacji biblioteki.

1.2 Statyczne komponenty

Statyczne komponenty/kontrolki służą głównie do prezentacji danych wyjściowych/informacyjnych użytkownikowi danego interfejsu graficznego. Podobnie jak niestacyjne komponenty mogą częściowo reagować na wybrane zdarzenia np. najechanie kursorem myszy na dany komponent. Jednakże ich głównym zadaniem i przeznaczeniem jest prezentacja określonych danych. Poniżej została przedstawiona lista dostępnych komponentów statycznych w bibliotece *wxWidgets*:

wxGauge, *wxStaticText*, *wxStaticBitmap*, *wxStaticBox*, *wxStaticLine*

wxGauge jest to komponent statyczny reprezentujący tzw. pasek postępu (*ang. progress bar*). Głównym zadaniem komponentu jest informowanie użytkownika o postępie danego zadania wykonywanego przez aplikację.

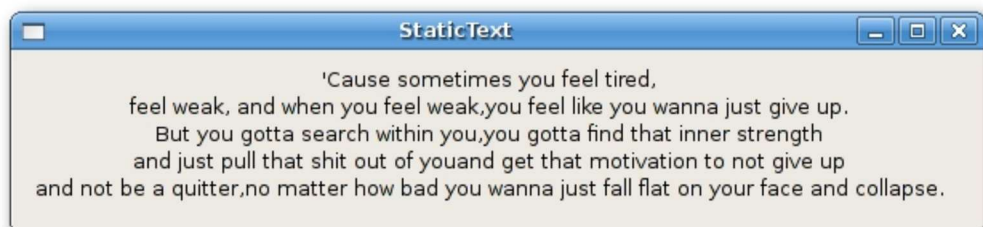
```
#include "wx/gauge.h"

wxGauge* gauge = new wxGauge(panel, ID_GAUGE,
200, wxDefaultPosition, wxDefaultSize, wxGA_HORIZONTAL);

gauge->SetValue(50);
```

Konstruktor klasy ***wxGauge*** przyjmuje kilka parametrów m.in. wskaźnik na okno/panel rodzica, na którym ma być umieszczony komponent, identyfikator komponentu, zakres paska postępu, położenie komponentu oraz jego rozmiar.

Ponadto konstruktor klasy ***wxGauge*** pozwala na określenie stylu komponentu. W bibliotece ***wxWidgets*** mamy szereg predefiniowanych stałych określających styl komponentu rozpoczynających się od ***wxGA_*** np. ***wxGA_HORIZONTAL***, ***wxGA_VERTICAL***, ***wxGA_SMOOTH***.

wxStaticText jest to komponent statyczny pozwalający na umieszczanie tekstu statycznego w dowolnym miejscu okna lub panelu.

```
#include "wx/stattext.h"

wxStaticText* staticText = new wxStaticText(panel,
wxID_STATIC, wxT("This is my &static label"),
wxDefaultPosition, wxDefaultSize, wxALIGN_LEFT);
```

Konstruktor klasy *wxStaticText* przyjmuje kilka parametrów m.in. wskaźnik na okno/panel rodzica, na którym ma być umieszczony komponent, identyfikator komponentu, tekst do umieszczenia w komponencie, położenie komponentu oraz jego rozmiar.

Ponadto konstruktor klasy *wxStaticText* pozwala na określenie stylu komponentu oraz tekstu zawartego w tym komponencie np. *wxALIGN_LEFT*, *wxALIGN_RIGHT*, *wxALIGN_CENTRE*, *wxALIGN_CENTER*, *wxST_NO_AUTORESIZE*.

wxStaticLine jest to najprostszy komponent styczny reprezentujący linie oddzielającą.

```
#include "wx/statline.h"

wxStaticLine* staticLine = new wxStaticLine(panel,
wxID_STATIC, wxDefaultPosition, wxSize(150, -1),
wxLI_HORIZONTAL);
```

Konstruktor klasy *wxStaticLine* przyjmuje kilka parametrów m.in. wskaźnik na okno/panel rodzica, na którym ma być umieszczony komponent, identyfikator komponentu, położenie komponentu oraz jego rozmiar.

Konstruktor klasy *wxStaticLine* pozwala również na określenie stylu komponentu (rodzaj linii) np. *wxLI_HORIZONTAL*, *wxLI_VERTICAL*.

Analogicznie do przedstawionych powyżej wybranych komponentów tworzone są inne statyczne kontrolki dostępne w bibliotece *wxWidgets*, więcej informacji na ten temat można odnaleźć w dokumentacji biblioteki.

2. Parametry stylu aplikacji

Jak wcześniej zauważono, okno aplikacji może stanowić obiekt dwóch klas (*Frame*, *Dialog*). Obie wspomniane klasy dziedziczą po klasie ogólnej opisującej okno *wxWindow*. Na ogół okno *wxDialog* umożliwia wybór opcji aplikacji (podstawowy projekt może zawierać tylko jedno okno dialogowe), natomiast okno *wxFrame* służy do tworzenia aplikacji (zwykle w oparciu o klasę potomną obiektu *wxFrame*).

Od ustawień parametru *style* zależy zaś funkcjonalność okna oraz jego widok. Podstawowe, przykładowe wartości parametru *style* oraz ich znaczenie zaprezentowano w Tabeli 1. W przypadku braku wyboru stylu automatycznie zostanie wybrany styl domyślny.

Tabela 1. Podstawowe wartości parametru *style* oraz ich znaczenie

Wartość parametru <i>style</i>	Oddziaływanie
<i>wxICONIZE</i>	dotyczy okna zminimalizowanego
<i>wxCAPTION</i>	dotyczy okna, które zawiera pasek tytułowy
<i>wxMINIMIZE_BOX</i>	dotyczy wyświetlenia w pasku okna przycisku <i>Minimalizuj</i>
<i>wxMAXIMIZE_BOX</i>	dotyczy wyświetlenia w pasku okna przycisku <i>Maksymalizuj</i>
<i>wxCLOSE_BOX</i>	dotyczy wyświetlenia w pasku okna przycisku <i>Zamknij</i>
<i>wxSYSTEM_MENU</i>	dotyczy ikony aplikacji z menu okna w lewym górnym rogu
<i>wxRESIZE_BORDER</i>	dotyczy włączenia możliwości modyfikacji wymiarów okna w trakcie działania aplikacji
<i>wxFRAME_NO_TASKBAR</i>	dotyczy wyłączenia możliwości pojawienia się okna na pasku zadań

Do wyboru czcionki służą funkcje *SetFont()* oraz *SetOwnFont()*, które odpowiednio ustawiają czcionkę dla danego okna/kontrolki i wszystkich obiektów potomnych lub wyłącznie dla danego obiektu. Obie funkcje są zdefiniowane w klasie *wxWindow*, co przekłada się na ich dostępność w większości kontrolerek. Z punktu widzenia użytkownika niezmiernie ważne są również panele, na których można umieszczać kontrolki (alternatywa do bezpośredniego wykorzystania okna *wxFrame*).

3. Metody stosowane w aplikacjach

Podczas tworzenia aplikacji graficznych do wprowadzania danych można wykorzystać okna tekstowe. Zawartość kontrolki odczytana przez metodę *GetValue()* jest typu *wxString*. Poniżej przedstawiono inne przydatne metody (proszę zapoznać się z ich zastosowaniem w praktyce; tekst jest ciągiem znaków *wxString*): *GetLabel()*; *SetValue(text)*; *SetLabel(text)*; *SetLabelText(text)* i wiele innych metod. Jeśli danymi mają być liczby, musimy je przekonwertować na postać liczbową.

Odpowiednie metody konwersji zawarte są w klasie *wxString* (są przedstawione poniżej – zobacz Tabela 2).

Tabela 2. Metody konwersji i ich działanie

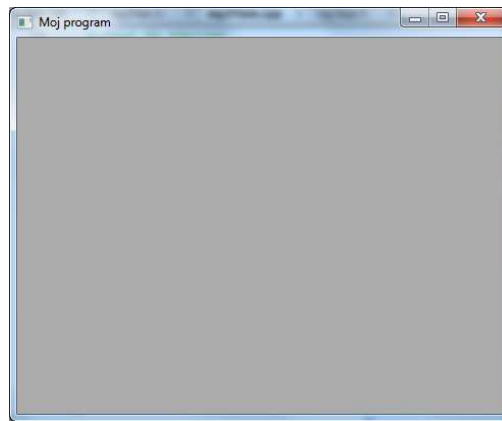
Metody	Działanie
<i>ToDouble (double *number)</i>	konwertuje łańcuch znakowy <i>wxString</i> na liczbę zmiennoprzecinkową typu <i>double</i> ; wynik zapisywany jest w zmiennej <i>liczba (number)</i>
<i>ToLong (long int *number, int base_argument=10)</i>	konwertuje łańcuch znakowy <i>wxString</i> na liczbę całkowitą typu <i>long int</i> ; wynik zapisywany jest w zmiennej <i>liczba (number)</i> ; <i>base_argument</i> wskazuje system, w którym zapisywana jest liczba (domyślnie jest to system dziesiętny)
<i>ToULong (long int *number, int base_argument=10)</i>	konwertuje tak samo jak metoda <i>ToLong()</i> , ale wynikiem jest liczba typu <i>unsigned long int</i> (czyli bez znaku).

Wszystkie opisane metody zwracają *true*, jeśli konwersja zakończyła się sukcesem i *false*, jeśli pojawił się błąd (niepowodzenie). Ponieważ wynik konwersji jest zwracany jako parametr funkcji, więc używany jest typ wskaźnikowy.

O ile do konwersji *wxStrings* na liczby stosuje się metody wskazane w Tabeli 2, o tyle do konwersji liczb na *wxString* powszechnie stosuje się metodę *Printf()* (np. *Printf(wxT("%f"), x*y)*). Możliwe jest również użycie operatora *<<* do wprowadzenia np. wyniku operacji matematycznych do *wxString*, np: *product << x*y* (dla mnożenia 2 liczb), gdzie: *wxString product = wxT("")*.

Zadania do wykonania

1. Zainstalować bibliotekę *wxWidgets* dla środowiska *Code Blocks*, po uprzednim sprawdzeniu, które wersje bibliotek obsługuje *IDE*, dołączyć ścieżkę dostępu do katalogu kompilatora *MingW* oraz skompilować pliki źródłowe biblioteki z użyciem wiersza poleceń.
2. Napisać prosty program służący do wyświetlenia przykładowego okna, będącego obiektem klasy bibliotecznej *wxFrame*. Okno powinno posiadać lewy górny róg w punkcie ekranu o współrzędnych 50x50 oraz wymiary 200x200.

Wskazówka:

```
#include "wx/wxprec.h"

#ifdef WX_PRECOMP
#include "wx/wx.h"
#else
#endif

class Aplikacja: public wxApp

{
public:

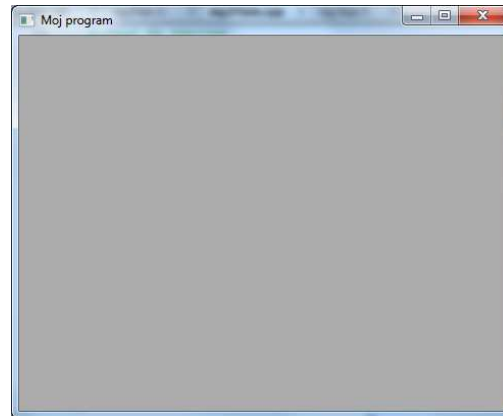
    virtual bool OnInit();};

IMPLEMENT_APP(Aplikacja);

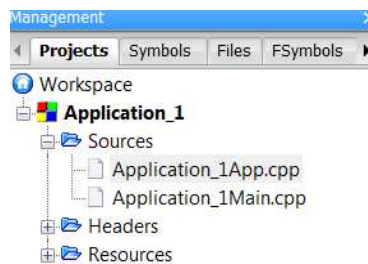
bool Aplikacja::OnInit(){

    wxFrame* MainWindow = new wxFrame(NULL,-1,_T("Moj
program"),wxPoint(50,50), wxSize(200,200),
wxDEFAULT_FRAME_STYLE); MainWindow->Show(TRUE); return TRUE;}
```

3. Zmodyfikować program nr 2, dodając definicję klasy potomnej *wxFrame* o nazwie *Window* (w jej ciele powinna znaleźć się wyłącznie deklaracja konstruktora). Napisać definicję dla tego konstruktora oraz zmienić metodę *OnInit()* tak, aby zamiast obiektu klasy *wxFrame* tworzony był obiekt klasy *Window*. Po uruchomieniu programu okno powinno wyglądać dokładnie tak samo jak w przykładzie nr 2.

Wskazówka:


```
#include "wx/wxprec.h"
#ifdef WX_PRECOMP
#include "wx/wx.h"
#endif
class Application_1: public wxApp
{
public:
    virtual bool OnInit();};

IMPLEMENT_APP(Application_1);
class Window: public wxFrame
{public:
```

```

Window (const wxString& title,const wxPoint& pos,const wxSize&
size, long style = wxDEFAULT_FRAME_STYLE));};
Window::Window(const wxString& title,const wxPoint& pos, const
wxSize& size, long style): wxFrame(NULL,-
1,title,pos,size,style) {}
bool Application_1::OnInit(){

Window* MainWindow = new Window(_T("My application"),
wxPoint(50,50),wxSize(200,200)); MainWindow->Show(TRUE);
return TRUE;
}

```

4. Napisać program kalkulator jako typ projektu *wxWidgets Frame Based*. Program powinien umożliwić przeprowadzenie podstawowych operacji matematycznych na dwóch dowolnych liczbach (x i y). Jako podstawowe operacje matematyczne rozumie się: dodawanie, odejmowanie, mnożenie oraz dzielenie pierwszej liczby (x) przez drugą (y).

Wskazówka: zobacz przykładowy fragment kodu przedstawiający interakcję z użytkownikiem poprzez obsługę zdarzenia polegającego na kliknięciu kursorem myszy na komponent *wxButton* (program zwraca wynik podstawowych operacji matematycznych: *total* (suma), *difference* (różnica), *product* (iloczyn) oraz *quotient* (iloraz) dla 2 liczb wprowadzonych przez użytkownika):

```

void KalkFrame::OnButton1Click(wxCommandEvent& event)
{{ double x=0, y=0;
wxString total = wxT("");
wxString difference = wxT("");
wxString product = wxT("");
wxString quotient = wxT("");
if (TextCtrl1->GetValue().ToDouble(&x))
    and TextCtrl2->GetValue().ToDouble(&y))
{
    total << (x+y);

```

```
difference << (x-y);
product << (x*y);
quotient << (x/y);
TextCtrl3->SetValue(total);
TextCtrl4->SetValue(difference);
TextCtrl5->SetValue(quotient);
TextCtrl6->SetValue(product);
}
}
}
```

5. Przetestować tworzenie interfejsu graficznego z użyciem różnych rodzajów komponentów: *wxButton*, *wxBitmapButton*, *wxComboBox*, *wxListBox*, *wxCheckListBox*, *wxRadioBox*, *wxRadioButton* oraz *wxGauge*. Zaprezentować różne ustawienia poszczególnych komponentów w oparciu o proste implementacje prezentujące ich działanie.